

ΓΚΑΡΙ ΝΟΡΘΦΙΛΝΤ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΖΕΒΡΑ

ΒΑΒΟΥΡΑ ΜΕ
ΤΟΥΣ
ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ!

ΒΙΒΛΙΟ ΙΙ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: JULIUS ZEBRA: BUNDLE WITH THE BRITONS!

Από τις Εκδόσεις Walker Books, Λονδίνο 2016

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ιούλιος Ζέβρα: Βαβούρα με τους Βρετανούς!**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Gary Northfield

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αργυρώ Πιπίνη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος

© Gary Northfield, 2016

Published by arrangement with Walker Books Limited,

London SE11 5HJ.

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1869-8

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1870-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

ΓΚΑΡΙ ΝΟΡΘΦΙΛΔΤ

ΙΟΥΛΙΟΣ
ZEBRA

ΜΕ
ΤΟΥΣ
ΒΑΒΟΥΡΑ
ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ!

Μετάφραση: Αργυρώ Πιπίνη

Για την καταπληκτική φίλη και συνεργάτιδά μου
στο ατελιέ Σάρα Μακίντσιαρ.

Όπως πάντα, ιδιαίτερες ευχαριστίες στους Λίζι
& Τζακ, αλλά και στη Λούσι, τόσο για τις εκδοτικές
και τις γραφιστικές τους ικανότητες όσο και για
τα βαθιά αποθέματα υπομονής που διαθέτουν.

Λοιπόν, νομίζεις πως ξέρεις
πολλά για τον

ΙΟΥΛΙΟ ΖΕΒΡΑ;

Μα ναι,
φυσικά!

Λοιπόν, πιθανότατα κάνεις

ΛΑΘΟΣ!

Τι ΝΟΜΙΖΕΙ ο περισσότερος
κόσμος πως ξέρει για τον
ΙΟΥΛΙΟ ΖΕΒΡΑ!

Εγώ
ξέρω τα
πάντα!

Πολύξερο
γκνου

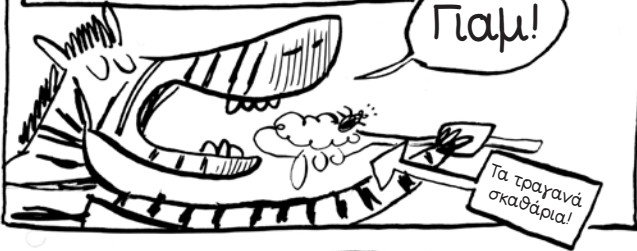
Αλλά ΝΑ ΠΟΣ είναι
στην ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ!

Αυτό
πρέπει
να το δω!

Του αρέσει το κουάκερ!

Γιαμ!

Στην πραγματικότητα
τα πάει καλά με τα
λιοντάρια!

Ιούιιε! Το
σπαθί σου!

ΚΛΑΝΚ!

Εί!
Πρόσεχε!

ΠΡΟΤΑΘΛΗΤΗΣ ΜΟΝΟΜΑΧΟΣ!

Πάρε
δρόμο!

ΖΕΒΡΑ!

ΖΕΒΡΑ!

ΚΛΑΝΚ!

Ο Ιούλιος δεν έμοιαζε με τις άλλες ζέβρες. Όχι μόνο έζησε τη ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΠΟΧΗ, αλλά ήταν και

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ!!

ΣΥΝΑΡΠΙΑΣΤΙΚΟ, ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ;

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Όποτε ο Ιούλιος περπατούσε στους πολύβουους και γεμάτους βρομιά δρόμους της Ρώμης, ένιωθε σαν να ήταν ο ίδιος ο Καίσαρας! Το μέρος μπορεί να μύριζε χειρότερα κι από πισινό γκνου και η οσμή να θύμιζε τη βρομερή λίμνη στην πατρίδα του, αλλά εδώ, αντίθετα απ' ό,τι στην πατρίδα του, τον ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ όλοι.

Μετά τη θριαμβευτική του νίκη-έκπληξη στο μεγαλύτερο αμφιθέατρο της Ρώμης, το Κολοσσαίο, πριν από έναν μήνα, ο Ιούλιος είχε μεταμορφωθεί σε ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΑΡ ΜΟΝΟΜΑΧΟ!

Οι ιστορίες για τα κατορθώματά του είχαν εξαπλωθεί σαν πυρκαγιά σε ολόκληρη την αχανή αυτοκρατορία. Άνθρωποι έρχονταν από κάθε γωνιά μόνο και μόνο για να δουν τον Ιούλιο να αγωνίζεται, κι εκείνος απολάμβανε κάθε στιγμή.

Ο φίλος του Ιούλιου, ο Κορνήλιος ο αγριόχοιρος, βάδιζε με γρήγορα βηματάκια δίπλα του. Ο Κορνήλιος ήταν ένας μικροσκοπικός τυπάκος κι ο δρόμος ήταν γεμάτος κόσμος, οπότε έπρεπε να αγωνίζεται σκληρά για να μην τον πατήσουν.

«Μην πανικοβάλλεσαι, Κορνήλιε!» είπε ο Ιούλιος καθώς χαιρετούσε χαρούμενος τους θαυμαστές του. «Έχουμε ΜΠΟΛΙΚΟ χρόνο. Άσε τους ανθρώπους της Ρώμης ν' απολαύσουν τη συγκίνηση που τους προξενεί η εικόνα του ήρωά τους να περπατάει ανάμεσά τους!»

Ο Κορνήλιος τον αποπήρε. «Πρόσεχε. Έτσι όπως παίρνουν τα μυαλά σου αέρα, το κεφάλι σου θα γίνει τόσο μεγάλο που δε θα χωράς σ' αυτά τα στενά δρομάκια».

Ξαφνικά, ένα κουρελιάρικο, ατημέλητο νεαρό κορίτσι πλησίασε τον Ιούλιο και του έδωσε μια φτηνιάρικη περγαμηνή.

Ο Ιούλιος ανακάτεψε τα μαλλιά του μικρού κοριτσιού. «Φυσικά, μικρούλα μου – έχεις καθόλου μελάνι;»

Το κορίτσι έκανε μια θλιμμένη γκριμάτσα. «Όχι...» απάντησε αναστενάζοντας.

Ο Ιούλιος έριξε μια γρήγορη ματιά στον δρόμο γύρω του για να δει τι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ώστε να φτιάξει ένα αποτύπωμα. «Τι θα 'λεγες αν βουτούσα την οπλή μου στη λάσπη; Τότε θα 'χες το ολόδικό σου λασπωμένο αποτύπωμα της οπλής του Ιούλιου Ζέβρα!»

Το πρόσωπο του κοριτσιού φωτίστηκε. «Ω, ναι, σας παρακαλώ, κύριε Ζέβρα, θα 'ταν υπέροχο!»

Ο Ιούλιος έγειρε, βούτηξε την μπροστινή δεξιά του οπλή μέσα στη λάσπη, κι έπειτα την ακούμπησε πολύ προσεκτικά πάνω στην περγαμηνή. Τράβηξε την οπλή του κι αποκαλύφτηκε ένα τέλειο αποτύπωμα.

«ΤΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ!!! ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, ΚΥΡΙΕ ΖΕΒΡΑ!!!» στρίγκλισε το κορίτσι. «ΣΑΣ ΑΓΑΠΩ!!!» Φίλησε το αποτύπωμα και πήγε τρέχοντας σε μια παρέα φίλων της που στέκονταν λίγο πιο πέρα· όλοι τσίριξαν σαν ποντικάκια και πήδηξαν από τη χαρά τους όταν είδαν το συναρπαστικό σουβενίρ.

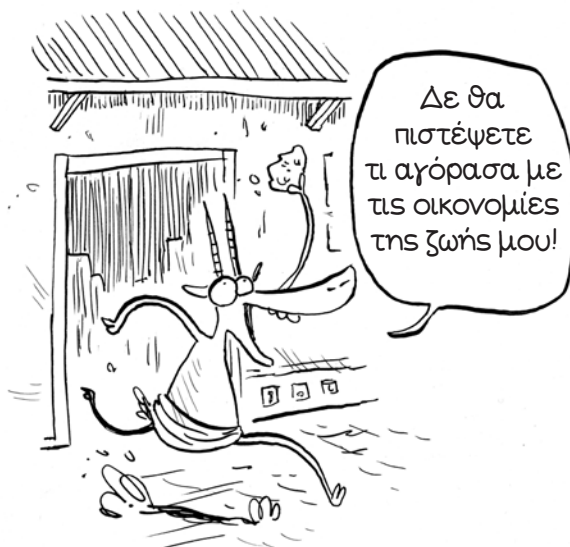
Ο Ιούλιος μύρισε την οπλή του και τα ρουθούνια του ανοιγόκλεισαν. «Ξέρεις, δε νομίζω ότι εκείνο το πράγμα ήταν στ' αλήθεια λάσπη».

Άπλωσε την οπλή του στον Κορνήλιο για να τη μυρίσει κι εκείνος.

«Γρήγορα!» είπε ο Κορνήλιος. «Ας τρέξουμε προς την αντίθετη κατεύθυνση, για να 'μαστε μακριά όταν το προσέξει». Και το έσκασαν βολίδα ανάμεσα στα πλήθη.

«ΣΤΑΘΕΙΤΕ!» ούρλιαξε μια φωνή. «ΠΟΥ ΠΑΤΕ; ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΜΕ!» Μια ζωηρή αντιλόπη που κρατούσε σφιχτά μian ακανόνιστη πέτρα βγήκε χοροπηδώντας από ένα από τα πολλά μαγαζιά που βρίσκονταν στον δρόμο.

«Άσε με να μαντέψω, Φέλιξ», έκανε ο Ιούλιος. «Μια πέτρα;»

«Μπράβο!» απάντησε περήφανα ο Φέλιξ. «Αυτό που βλέπετε εδώ είναι αληθινό κομμάτι απ' την ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΗΣ ΓΚΙΖΑΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ!!!»

Ο Κορνήλιος εξέτασε προσεκτικά την πέτρα. «Η μόνη “Γκίζα” που ‘χει δει αυτή η πέτρα είναι η “γκρίζα” κόμη του απατεώνα που σου πούλησε αυτό το άχρηστο σκουπίδι!» έκανε ξεφυσώντας. «Αυτοί οι Ρωμαίοι μαγαζάτορες σε μυρίζονται από ένα χιλιόμετρο μακριά, Φέλιξ. Δεν καταλαβαίνω γιατί συνεχίζεις ν’ αγοράζεις αυτές τις ηλίθιες πέτρες».

«Αφήστε τα αυτά», είπε ο Ιούλιος. «Πού είναι οι υπόλοιποι; Θα τους συναντούσαμε εδώ το μεσημέρι!»

«Ναι!» συμφώνησε ο Κορνήλιος. «Κι όπως λέω συνεχώς, πρέπει να γυρίσουμε στο Κολοσσαίο. Σήμερα το απόγευμα ο Ιούλιος έχει τον σημαντικό του αγώνα μπροστά στον αυτοκράτορα για τον εορτασμό της Γιορτής της Quinquatria!»

«Μιλάω για τη Γιορτή της *Quinquatria!*» τον διόρθωσε ο Κορνήλιος. «Είναι ένα φεστιβάλ προς τιμήν της Μινέρβα. Είναι η θεά της σοφίας, οπότε δεν ξαφνιάζομαι που δεν έχεις ακούσει ποτέ για κείνη».

«Αυτό που είπες είναι μεγάλη ΑΓΕΝΕΙΑ!» ρουθούνισε ο Φέλιξ.

Ο Ιούλιος αγκάλιασε τους φίλους του. «Σταματήστε αμέσως εσείς οι δυο!» είπε γελώντας. «Μην ξεχνάτε πως ο αυτοκράτορας Αδριανός μάς έχει ΥΠΟΣΧΕΘΕΙ την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας αν κερδίσω αυτόν τον αγώνα!»

«ΙΟΥΛΙΕ!» ούρλιαξε μια φωνή μέσα απ' το πλήθος.
«ΙΟΥΛΙΕ, ΠΕΡΙΜΕΝΕ!»

Ο Ιούλιος γύρισε, περιμένοντας να χαιρετήσει

κάποιον από τους πολλούς θαυμαστές του, αλλά βρέθηκε αντιμέτωπος με τα κοφτερά δόντια ενός κροκόδειλου που χαμογελούσε πλατιά.

«ΛΟΥΚΙΑ!» αναφώνησε ο Ιούλιος, χαρούμενος που έβλεπε τη φίλη του. «Πώς ήταν η αρματοδρομία;»

«ΚΑ-ΤΑ-ΠΛΗ-ΚΤΙ-ΚΗ!!!» απάντησε εκείνη.

«Και ο Ρούφος βρήκε ένα δώρο για σένα», έσκουξε η Λουκία.

«Αλήθεια;» έκανε ο Ιούλιος ενθουσιασμένος, χειροκροτώντας με τις οπλές του. Μια μεγάλη σκιά ορθώθηκε πάνω από τον Ιούλιο, ο οποίος σήκωσε το βλέμμα του και είδε τον φίλο του τον Ρούφος, την καμηλοπάρδαλη.

«Αλήθεια», απάντησε ο Ρούφος, κι έδωσε ένα μικροσκοπικό αγαματίδιο στην ξετρελαμένη ζέβρα.

«Δεν είχαμε
συνειδητοποιήσει πόσο
δημοφιλής είσαι ΣΤΗΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ!»
είπε η Λουκία. «Κοίτα!
Το αγαματάκι
αναπαριστά ΕΣΕΝΑ!»
«Είναι
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ!» είπε
γελώντας ο Φέλιξ.
«Έχει ακόμη και τα
τρελά αλλήθωρα μάτια
σου!»

Ο Ιούλιος αγριοκοίταξε τον Φέλιξ. «ΠΟΙΑ τρελά
αλλήθωρα μάτια;!»

Ο Ρούφους παρενέβη στα γρήγορα για να σώσει την
κακόμοιρη αντιλόπη. «Είχαν έναν μεγάλο πάγκο και τα
πουλούσαν με το τσουβάλι. Είσαι ΣΩΣΤΟΣ διάσημος
πλέον!»

Λες κι αυτή ήταν η ατάκα που περίμεναν, μια
ενθουσιασμένη λαοθάλασσα άρχισε να συρρέει γύρω
από τα ζώα, καθώς οι άνθρωποι φώναζαν ζητώντας να
δουν τον σούπερ σταρ μονομάχο που περπατούσε
πράγματι στον ίδιο δρόμο μ' εκείνους.

«Ελάτε!» είπε ο Κορνήλιος. «Πρέπει να επιστρέψουμε στη σχολή προτού μας ξεσκίσει το πλήθος».

Στριμώχτηκαν ανάμεσα στο ξέφρενο πλήθος και βγήκαν στον κεντρικό δρόμο που διέσχιζε την καρδιά της Ρώμης. Τα ζώα όρμησαν κάτω από τις αφίδες του μεγάλου υδραγωγείου και πέρασαν το μεγάλο παλάτι που βρισκόταν στην κορυφή του λόφου· κατευθύνονταν στο τεράστιο πέτρινο στάδιο που δέσποζε επιβλητικά στον ορίζοντα.

Πέρασαν βολίδα δίπλα από τα πλήθη που μαζεύονταν γύρω από το Κολοσσαίο και όρμησαν ΑΚΡΙΒΩΣ δίπλα απ' αυτό.

Αλλά αντί να μπουν στο Κολοσσαίο, χώθηκαν σε ένα απλό και συνηθισμένο τετράγωνο κτίριο δίπλα στο αμφιθέατρο, πέρασαν κοντά απ' τους μωτρωμένους φρουρούς της πύλης, και μπήκαν σε μια πελώρια αυλή που φιλοξενούσε τη δική της μικρή αρένα.

Αυτή ήταν η Ludus Magnus, η μεγαλύτερη και καλύτερη σχολή μονομάχων της Ρώμης και το σπίτι του Ιούλιου και των φίλων του. Άκουγαν το κλικ-κλακ των ξύλινων σπαθιών καθώς οι μονομάχοι τελειοποιούσαν τις αγωνιστικές τους ικανότητες, αλλά δεν είχαν χρόνο να κάτσουν και να τους παρακολουθήσουν. Κατέβηκαν σφαίρα τη σκάλα προς τη σήραγγα που οδηγούσε κατευθείαν στα έγκατα του Κολοσσαίου, μόνο και μόνο για να πέσουν πάνω σε ένα κοκαλιάρικο, κακόκεφο λιοντάρι που τους έκλεινε τον δρόμο.

«Συγγνώμη, Μάιλους», είπε αγκομαχώντας ο Ιούλιος, με κομμένη την ανάσα. «Αλλά δυσκολευτήκαμε τρομερά να ξεγλιστρήσουμε απ' τις ορδές των θαυμαστών μου!»

«Τς, τς», έκανε ο γκρινιάρης σύντροφός τους και τραβήχτηκε στην άκρη. «Περνάς δύσκολα, ζέβρα», γρύλισε σαρκαστικά. «Τέλος πάντων, μη ζητάς συγγνώμη από μένα αλλά απ' τον ΠΛΙΝΙΟ!»

Ο Ιούλιος κοπάνησε το μέτωπό του με την οπλή του. «Οχ, όχι! Είχα υποσχεθεί στον Πλίνιο ότι θα τον συναντούσα πρωί πρωί για να φρεσκάρω τις νέες τεχνικές με το σπαθί που μου διδάσκει».

Ρίχτηκε στη σήραγγα· η μπόχα των μουχλιασμένων μπουντρουμιών πλημμύριζε τα ρουθούνια του καθώς έτρεχε. Πήρε απότομα μια στροφή, πέρασε τα κλουβιά με τις λεοπαρδάλεις που γρύλιζαν και κατευθύνθηκε σε ένα από τα πολλά αναβατόρια που μετέφεραν τα ζώα μέσα στην αρένα.

Το μικρό ποντίκι πέταξε μια χρυσή περικοιφαλαία στον Ιούλιο.

«Καλύτερα να ντυθείς στην τρίχα!» είπε. «Αν σκοπεύεις να κάνεις καλή εντύπωση μπροστά στον Αδριανό, τότε πρέπει να το κάνεις σήμερα!»

«Δε χρειάζεσαι έξτρα εκπαίδευση!» έκανε γελώντας ο Πλίνιος. «Ο αντίπαλός σου είναι τόσο άχρηστος όσο κι ΟΛΑ τ' άλλα ζώα που αντιμετώπισες». Το μικρό ποντίκι έδωσε μια φιλική γροθιά στο καλάμι της ζέβρας. «Δεν υπάρχει κανένα άλλο ζώο-μονομάχος σαν κι ΕΣΕΝΑ, Φαίδρα!»

«Με λένε ΖΕΒΡΑ, όχι Φαίδρα!» αντέδρασε ο Ιούλιος στριφογυρίζοντας τα μάτια του. «Πόσες φορές πρέπει να σ' το πω;»

«Ζέβρα, Φαίδρα, Ντέμπρα! Δεν έχει σημασία!»
απάντησε ο Πλίνιος, σπρώχνοντας τον Ιούλιο μέσα στο
κλουβί του.

**ΩΣΤΕ ΝΟΜΙΖΕΤΕ
ΟΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ** **ΙΟΥΛΙΟ ΖΕΒΡΑ**, **ΕΤΣΙ;**

Είναι **ΩΡΑΙΟΣ**.

Είναι ο **ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**
στον ρωμαϊκό κόσμο των μονομάχων!

Την έχει κάνει για ξέγνοιαστες διακοπές
σε άλλα μέρη με τους κολλητούς του...

Ο αυτοκράτορας Αδριανός αναθέτει μια τελευταία αποστολή
στον Ιούλιο, προτού του χαρίσει την ελευθερία του:
ένα ταξίδι στην παράξενη και απομακρυσμένη χώρα της

ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

**ΦΟΡΕΣΤΕ
ΖΕΣΤΑ
ΡΟΥΧΑ!**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-1869-8

9 786180 118698

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΤΗΣ: 17368